

חיים אילתה

חיים אילתה: הלוואי שהידיעה ששודרה ברדיו היתה נכונה!

בל"ג בעומר היה העם עסוק בלהתרים ל"שי-רותרום" ולתרום ל"שירותרום". בשעה 4 אחרי הצהריים דיווחו במהדורת-החדשות ברדיו, שאוני ברסיטת בן-גוריון קיבלה תרומה של 20 מיליון דולר. טילפנתי לפרופסור חיים אילתה, נשיא אוניברסיטת בן-גוריון, ושאלתי אותו איך זוכים בתרומה כזאת. הלוואי שהידיעה ששודרה היתה נכונה! זאת היתה טעות של הכתב. זה היה נכון לפני 10 שנים. לפני שבוע הנחנו את אבן-פינה למרכז-הסטודנט. התורמת, הגברת סוזאן זולוטובסקי, נכחה במקום. הכרונו שהבית ייבנה מהכסף שהיא ובעלה, לואי, תרמו. זה מקור הטעות.

תרומות

● **מה עשיתם בכסף שנתרם לפני 10 שנים?**
את הכסף שמנו בכנק, בתוכניות שונות. השתמשנו רק בפירות-הקרן. בנינו מעונות, בניין להגדת-חשמל, וכעת את המרכז-לסטודנט. בארבע השנים האחרונות השתמשנו בכסף להחזרת חובות מהעבר.

● **מי הם התורמים?**
במשך שנים רבות ביקשו סוזאן ולואי זולוטובסקי להישאר בעילום-שם. הם יהודים חתיים בשווייץ. לואי הוא יהלומן, שהיו לו עסקים רבים בדרום-אפריקה. הוא ביקר באוניברסיטת בארץ, התלהב מהחלוציות באוניברסיטה בבאר-שבע והחליט לתרום לנו. כעת הוא חולה, ורק אשתו הגיעה לטכס.

● **עד כמה האוניברסיטה אקטיבית בתהליך קבלת תרומה?**
מאוד אקטיבית. נוסעים אל התורם הפוטנציאלי, משכ-נעים אותו, חולקים לו כבוד, מזמינים אותו אלינו. לא שמעתי בארץ על עוד תרומה הקרובה לסדר-גודל של 20 מיליון דולר. (גליית בר)

יעקב שיין: "הכלא הוא גורם די שולי לסרבון!"

בשקט-בשקט, בעמודים הפנימיים של העיתון נות, התפרסם השבוע כי שילטונות-הביטחון החליטו שלא להכביד את עולם על סרבני-הגיוס, ול"הימנע מלשלוח צוים על גבי צוים לסרבנים שכבר ריצו תקופת-מאסר אחת. שאלתי את יעקב שיין, מראשוני הסרבנים, האם זוהי החלטה מפתיעה. לדעתי היא אינה מפתיעה. הצבא אינו יכול להתמודד עם תופעות כאלה. קל להתעמר באדם פעמיים-שלוש, אבל כשמתחילים לשבת תקופות ארוכות זה גורם למאבק ציבורי, שבו מצב הצבא בעייתי.

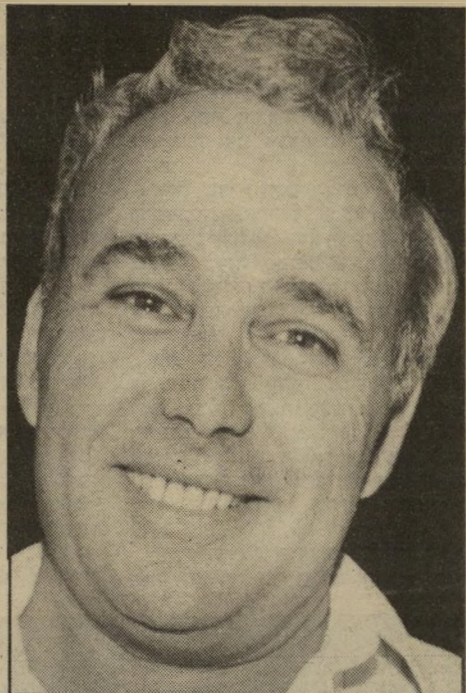
סרבנות

קשה לקיים מאבק ציבורי, כאשר סרבן יושב רק 35 יום בכלא. הרבה יותר קל לנהל מאבק כאשר יושבים בכלא תקופות ארוכות.

● **מדברייך אפשר להבין שאתה מייחס למי אבק הציבורי כזה רב?**
כוח רב מאוד! ואני מדבר מניסיוני, כי ההתעמרות הגלויה של הצבא חושפת אותו לביקורת. סוף-סוף הבינו כצבא שהם עושים טעות חמורה, ולא רק מבחינה אישית-מוסרית, אלא גם מבחינה פוליטית.

● **החלטה בזאת אינה יכולה, לפי דעתך, להקיף מיץ את אחוזי הסירוב?**
סירוב הוא החלטה ברמה האישית. עניין טכני כזה — ואני קורא לכלא עניין טכני — אינו משנה לסרבן. מי שירצה לסרב — יסרב, ולא משנה כמה זמן יצטרך לשבת. לפי דעתך, הכלא הוא גורם די שולי.

● **אתה, אישית, יושבת תקופה ארוכה בכלא?**
ישבתי 105 יום בכלא על סירוב לשרת בלבנון. (אורית זרובבל)

אלי דסה העולם הזה

גידעון גדות: אני היחיד מח"כי הליכוד הגר בשומרון!

במיסגרת תפקידו כסגן יו"ר-הכנסת הוריד בשבוע שעבר גידעון גדות את מיקי איתן — שניהם חברי סיעת-הליכוד — מהדוכן, מפני שזה קרא לח"כ מוחמד מיעארי, "משתף-פעולה עם הטרור". גדות קרא לאיתן להתנצל. איתן לא התנצל, והורד מהדוכן בהוראת גדות.

● **איתן טוען שהורד בניגוד לתקנון.**
איתן הורד בהתאם לכללי-התקנון, ואני מפנה כל אחד לסעיף 69, שבו נאמר כי אסורה הגיעה אישית של ח"כ אחר ברעהו.

רבר שני: מן הרין שהכנסת תתנהל בנורמת-התנהגות מכובדת יותר מכפי שהיא מצטיירת בעיני הציבור.

רבר שלישי: זמנו של ח"כ איתן תם במילא, על פי התקנון.

רבר רביעי: יש נוהג מקובל בכנסת. כאשר מציע יו"ר לח"כ לקחת את דבריו בחזרה, הנוהג המקובל הוא שאותו

כנסת

אדם חוזר בו מדבריו. על כך אוסיף שנתתי הרבה חבל לאיתן, כאשר הבהרתי לו שוב ושוב שהוא יכול לתקוף את מיעארי על דיעותיו, ולא אותו אישית.

● **האם אפשר לחשוף שהוויכוח ביניכם נערך גם על רקע מאבקים בליכוד?**
זה טירוף להעלות השערה כזאת על הדעת. דיעות מיעארי מצמררות את איתן ואותי כאחד.

● **איך מסתדרות דיעות כמו שלך, ומקומם מגורים כמו שלך, עם תמיכה בתוכנית שמיר? האם אפשר להתחיל לחשוף בכשרים?**
אפשר להתחיל לחשוף בכשרים, אם המילה "כשר" נמצאת באותה המישוואה עם המונח "זבוטינסקי", שהרי כל מי שהוא תניך מישנתו של זבוטינסקי יודע לעשות הבחנה בין תפיסתו הלאומית ובין ארץ-ישראל השלמה. אני מעיד על עצמי שאני אחד ויחיד מבין 40 חברי-הליכוד בכנסת שגר ממש בתוככי השומרון, ומנגד, אני יודע להתעלות על עצמי, בשעה שאני משמש בתפקיד ממלכתי, ולנהוג על פי הכללים המתחייבים. (אורית זרובבל)